

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 sierpnia

№ 77.

Rok 1931.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 612**—Robót Publicznych z dnia 9 kwietnia 1931 r. o wydawaniu uprawnień do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów (planów) tych robót w miejscowościach, w których brak jest osób do tego uprawnionych 1323
- 613**—Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych 1325
- 614**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 sierpnia 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckim i lwowskim. 1336
- 615**—Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1931 r. o wprowadzeniu w obieg pojedynczych kartek pocztowych z widokami ze znaczkami 15 gr. z podobizną Henryka Sienkiewicza 1337

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 616**—z dnia 12 lutego 1931 r. w sprawie wypowiedzenia przez Egipt konwencji międzynarodowej dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 11 października 1909 r. 1337
- 617**—z dnia 12 sierpnia 1931 r. w sprawie ratyfikacji przez Litwę międzynarodowej konwencji w sprawie pracy nocnej młodocianych w przemyśle, przyjętej jako projekt dn. 28 listopada 1919 r. w Waszyngtonie na ogólnej konferencji międzynarodowej organizacji pracy Ligi Narodów 1337
- 618**—z dnia 12 sierpnia 1931 r. w sprawie ratyfikacji przez Litwę międzynarodowej konwencji w sprawie odpoczynku tygodniowego w zakładach przemysłowych, przyjętej w r. 1921 na III międzynarodowej konferencji pracy w Genewie 1338
- 619**—z dnia 12 sierpnia 1931 r. w sprawie zgłoszenia przez Francję przystąpienia Syrii i Libanu do konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dn. 25 września 1926 r. 1338

612.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH

z dnia 9 kwietnia 1931 r.

o wydawaniu uprawnień do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów (planów) tych robót w miejscowościach, w których brak jest osób do tego uprawnionych.

Na podstawie art. 370 ust. 2 i art. 422 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu

osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. W miejscowościach, w których brak jest osób, uprawnionych na podstawie art. art. 361, 362, 363, 364 i 371 powołanego we wstępie rozporządzenia do kierowania robotami budowlanymi, bądź do sporządzania projektów (planów) tych robót, wojewoda na zasadach niżej podanych udziela uprawnień, przewidzianych w art. 364 tegoż rozporządzenia:

- absolwentom szkół majstrów budowlanych po uzyskaniu przez nich tytułu „majstra”;
- osobom, które uzyskały tytuł majstra mularskiego lub ciesielskiego na podstawie postanowień rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468);

- c) osobom, które uzyskały tytuł i uprawnienia majstra murarskiego lub ciesielskiego na podstawie przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie powołanego wyżej w punkcie b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym, względnie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202);
- d) w braku osób, podpadających pod postanowienia punktów: a), b) i c) niniejszego paragrafu, — osobom nie podpadającym pod te postanowienia.

Osoby, ubiegające się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez uprawnienia do sporządzania projektów (planów) tych robót w myśl niniejszego paragrafu, powinny wykazać się odpowiednią co najmniej 12-letnią praktyką i umiejętnością fachową i złożyć egzamin z ustawodawstwa budowlanego i z tych przepisów ustawodawstwa administracyjnego, których znajomość przy wykonywaniu zawodu jest potrzebna.

Osoby, ubiegające się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi oraz o uprawnienia do sporządzania projektów (planów) tych robót, powinny ponadto złożyć egzamin pisemny, polegający na opracowaniu, w granicach programu państwowych szkół majstrów budowlanych, projektu budynku miejskiego lub wiejskiego.

§ 2. Uprawnień, przewidzianych w § 1 nie mogą otrzymać osoby, które:

- a) nie władają językiem polskim w słowie i w piśmie,
- b) były sądownie karane za czyny, wynikające z chęci zysku,
- c) utraciły prawo kierowania robotami budowlanymi na mocy obowiązujących ustaw.

§ 3. Uprawnienie, uzyskane na podstawie § 1, upoważnia do kierowania robotami budowlanymi, względnie do sporządzania projektów tych robót, bez ograniczenia czasu na obszarze, określonym w uprawnieniu, i w granicach, ustalonych artykułem 364 powołanego już wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

W uprawnieniu zostanie określony obszar, na którym dana osoba może kierować wymienionymi w art. 364 robotami budowlanymi, względnie sporządzać projekty (plany) tych robót.

Osobom, które uzyskają odnośne uprawnienia w myśl niniejszego rozporządzenia, nie przysługuje prawo do tytułu budowniczego.

§ 4. Wojewoda ustala osiedla, względnie powiaty lub ich części, w których brak jest osób, uprawnionych do kierowania robotami budowlanymi, bądź do sporządzania projektów (planów) tych robót, lub też w których osób takich zamieszkuje ilość

niedostateczna. Decyzję powyższą wojewoda może powziąć na podstawie wniosków odnośnych magistratów lub zwierzchności gmin miejskich, gdy chodzi o osiedla miejskie, wydziałów wykonawczych komisji uzdrowiskowych, gdy chodzi o uzdrowiska, uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej, wreszcie wydziałów powiatowych, gdy chodzi o osiedla lub gminy wiejskie, po zasięgnięciu opinii wydziału wojewódzkiego.

Wnioski, wymienione w ustępie pierwszym, powinny być należycie umotywowane przytoczeniem danych co do ruchu budowlanego, ilości osób, zatrudnionych kierowaniem robót budowlanych, względnie sporządzaniem projektów tych robót, kwalifikacji zawodowych tych osób i wogóle okoliczności, stwierdzających, iż zachodzi potrzeba zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia w danem osiedlu lub miejscowości.

Do wojewody również należy powzięcie decyzji o ustaniu potrzeby dalszego wydawania uprawnień na podstawie niniejszego rozporządzenia w danem osiedlu, względnie powiecie, lub jego części. Decyzja taka nie może zapaść wcześniej jak po upływie 3 lat od daty powzięcia decyzji, którą uznana została potrzeba stosowania postanowień tego rozporządzenia w danej miejscowości, i obowiązuje dopiero po upływie roku od jej ogłoszenia. Powzięcie takiej decyzji nie narusza nabytych już uprzednio praw.

O decyzji, powziętej przez wojewodę na podstawie niniejszego paragrafu, powinno nastąpić ogłoszenie we właściwym „Dzienniku Wojewódzkim”.

Ponadto w numerze pierwszym właściwego „Dziennika Wojewódzkiego” każdego roku powinien być ogłoszony wykaz osiedli, względnie powiatów lub ich części, na których obszarze mają zastosowanie postanowienia niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Osoby, ubiegające się o uzyskanie uprawnień, przewidzianych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powinny wnieść odnośne podanie do właściwego wojewody za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca ich zamieszkania.

W podaniu należy zaznaczyć, w jakim osiedlu, względnie na jakim obszarze ubiegający się o uprawnienie zamierza zatrudniać się kierowaniem robót budowlanych, względnie sporządzaniem projektów (planów) tych robót.

Do podania należy dołączyć:

- 1) dowody ukończenia szkoły majstrów budowlanych i uzyskania tytułu „majstra”, względnie dowody uzyskania tytułu i uprawnień majstra murarskiego lub ciesielskiego, — o ile ubiega się o uprawnienie osoba, podpadająca pod postanowienia punktów a), b) lub c) § 1 niniejszego rozporządzenia;
- 2) dowody odbytej praktyki budowlanej i umiejętności fachowej, poparte: a) zaświadczeniem urzędów państwowych lub samorządowych lub też osób, posiadających prawo kierowania robotami budowlanymi a pod których kierownictwem ubiegający się o uprawnienie odbywał praktykę budowlaną

na, — a w razie niemożności przedstawienia tego rodzaju zaświadczenia, — zaświadczeniem innych instytucji lub osób wiarygodnych; b) wyszczególnieniem budynków, które ubiegający się o uprawnienie wykonywał, względnie przy których był zatrudniony, z wykazaniem rodzaju pracy i czasu jej trwania i t. p. danych, udowadniających, że ubiegający się o uprawnienie nabył odpowiednią praktykę i umiejętność;

- 3) metrykę chrztu lub urodzenia;
- 4) dowód przynależności państwowej;
- 5) dwie fotografie, zaopatrzone własnoręcznym podpisem;
- 6) życiorys.

§ 6. Wojewoda, po ustaleniu, że nie zachodzą przeszkody, wymienione w § 2, i że ubiegający się czyni zadość wymogom, ustalonym niniejszym rozporządzeniem, orzeka o dopuszczeniu go do egzaminu, przewidzianego w § 1 ustępie przedostatnim a ewentualnie i do egzaminu, przewidzianego w § 1 ustępie końcowym niniejszego rozporządzenia, i przesyła podanie do właściwej komisji egzaminacyjnej, zawiadamiając o tem ubiegającego się o uprawnienie.

O niedopuszczeniu do egzaminu wojewoda zawiadamia petenta z podaniem motywów.

§ 7. Egzaminy, wspomniane w § 6, odbywają się przed właściwymi komisjami egzaminacyjnymi, przewidzianymi w § 1 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych dla uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów tych robót (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 182), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 17 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 452), z zastosowaniem §§ 2, 4, 5, 7, § 8 ustępu 1, § 9 ustępu 1-go, §§ 10, 14 i 15 powołanego rozporządzenia.

§ 8. O wynikach egzaminu komisja egzaminacyjna zawiadamia właściwego wojewodę, który w razie pomyślnego wyniku egzaminu wydaje uprawnienie w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Norwid Neugebauer*

613.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 sierpnia 1931 r.

o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 4, 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz

i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) oraz art. 17 i 119 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), w brzmieniu, zmienionem ustawą z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 606), ustawą z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286), oraz ustawą z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

1) wykonywują nadzór nad czynnościami podległych im urzędów skarbowych, a w szczególności czuwają nad tem, aby podatki i opłaty, tudzież dochody z akcyz i monopolów państwowych były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzane, płacone i ściągane;

2) spełniają czynności połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe ustawy oraz przepisy i rozporządzenia Ministra Skarbu;

3) orzekają: a) w pierwszej instancji — w sprawach nie zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych, b) w drugiej i ostatniej instancji w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbowych, także przy udziale komisji odwoławczych w wypadkach, ustawami przewidzianych (art. 8 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r.).

§ 2. Na czele izby skarbowej stoi prezes. Prezes izby skarbowej podlega pod względem osobowym i służbowym Ministrowi Skarbu.

Zastępcę prezesa wyznacza Minister Skarbu z pośród naczelników wydziałów po wysłuchaniu opinii prezesa.

W razie niemożności pełnienia przez prezesa obowiązków służbowych, przechodzą na zastępcę w okresie zastępstwa wszystkie prawa i obowiązki prezesa.

§ 3. Do prezesa izby należy kierownictwo ogólne wszystkich spraw, wchodzących w zakres czynności izby skarbowej. Prezes izby skarbowej jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw skarbowych w okręgu izby oraz za prawidłowe stosowanie ulg podatkowych, czuwa zatem nad czynnościami izby skarbowej i urzędów skarbowych, pilnuje ścisłego przestrzegania obowiązujących ustaw i przepisów skarbowych, śledzi pilnie rozwój życia ekonomicznego w podległym mu okręgu i na żądanie Ministerstwa Skarbu składa mu uwagi i wnioski w przedmiotach dotyczących skarbowości oraz dostarcza danych, niezbędnych dla oceny istniejących i projektowanych nowych źródeł dochodu.

Prezes izby skarbowej jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszów izby i podległych izbie urzędów. W obrębie swego okręgu mianuje i przenosi na inne miejsca służbowe jak również w stan spoczynku urzędników oraz wszystkich funkcjonariuszów niższych w granicach uprawnień, nadanych przez Ministra Skarbu; przenosi w stan spoczynku urzędników bez względu na stopień służbo-